

Arrest

nr. 348 571 van 11 juni 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 5 en 8 juni 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 mei 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 10 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen in 2020, diende op 15 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 mei 2026 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker in detentie ter kennis werd gebracht op 29 mei 2026, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/04/2026

Overdracht CGVS: 24/04/2026

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U had op 21 mei 2026 van 10u07 tot 12u23 een persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) via videoconferentie, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat was aanwezig bij u in het gesloten centrum CIB Brugge van 10u09 tot 12u23, terwijl de protection officer en de tolk zich in de gebouwen van het CGVS bevonden.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Algerijnse nationaliteit en bent u geboren op [...] juli 1990 in Algiers. U bent soennitisch moslim en van Amazigh origine. Uw ouders zijn M.(...) en F.(...) L.(...). U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U heeft vier zussen en twee broers. Uw ouders hebben een bakkerij, een telecomwinkel en ook een kinderdagverblijf. U en uw familie woonden in Algiers en gingen in de zomers naar jullie vakantiehuis aan de kust in Jejl, waar de familie van uw moeder woont. In 2008 zat u tweeënhalf jaar in de gevangenis van Jejl na een gevecht. In 2011 werd u gearresteerd omdat uw toenmalige partner een klacht indiende tegen u voor ontvoering. U werd vijftien dagen later vrijgelaten en onschuldig bevonden. In 2012 werd u voor één maand opgesloten in de gevangenis van Algiers na een gevecht.

In 2015 ging u met twee vrienden, T.(...) en Y.(...), naar het huis van uw ouders in Jejl voor een korte vakantie. Op een ochtend vond u T.(...) bewusteloos in het huis. U belde de hulpdiensten maar zij konden enkel nog zijn overlijden vaststellen. De politie deed een huiszoeking in het huis van uw familie en vonden hierbij pillen. Y.(...) en u werden gedurende tien of vijftien dagen gearresteerd. Uit de autopsie bleek dat T.(...) stierf aan een overdosis, waarop Y.(...) en u vrijgelaten werden. U keerde terug naar Algiers om de begrafenis van uw vriend bij te wonen. Hier werd u opgewacht door broers, vrienden en ooms van T.(...). U werd geslagen door de vrienden en familie omdat zij dachten dat u de dodelijke drugs aan T.(...) gaf. U vluchtte weg en trok opnieuw naar Jejl waar u introk bij uw maternale ooms. T.(...) en zijn familie woonden tegenover het huis van u en uw familie in Algiers, de familie en vrienden van T.(...) verhinderden u nadien om nog terug te keren naar de hoofdstad en wilden wraak nemen omwille van de dood van T.(...). Ze kwamen u ook eens opzoeken in Jejl, maar vonden u toen niet in uw familiehuis omdat u bij uw maternale oom verbleef. U regelde in die periode een paspoort en visum voor Turkije zodat u Algerije kon ontvluchten.

In 2015 verliet u Algerije voor het eerst. U reisde richting Duitsland waar u een asielaanvraag ingediend zou hebben. Er werd TBC bij u vastgesteld en u hoorde van vrienden dat u beter naar Frankrijk zou afreizen omdat u een verblijfsvergunning voor zes maanden zou krijgen tijdens uw behandeling voor TBC. Zonder de beslissing van uw asielprocedure in Duitsland af te wachten, reisde u naar Frankrijk waar u aldus een verblijfsvergunning voor zes maanden kreeg tijdens uw behandeling. In Frankrijk werkte u wat in de bouw. U kon niet officieel werken omdat u geen papieren had. U moest stelen om eten te hebben en werd hierbij gearresteerd en veroordeeld. In 2017 of 2018 repatrieerde Frankrijk u opnieuw naar Algerije.

U kwam aan in Algiers en ging naar het huis van uw familie in de hoofdstad. U was minder dan een week in Algiers en werd opnieuw aangevallen door de familie van T.(...) en er werd zelfs op u geschoten waarbij u gewond raakte aan uw been. Hierna verliet u Algiers en trok u opnieuw naar het huis van uw maternale oom in Jejl. U regelde uw paspoort en visum voor Turkije en verliet Algerije ongeveer drie of vier maanden na uw aankomst. U vestigde zich in Turkije waar u ongeveer twee jaar werkte. Hierna had u het plan om naar uw zus A.(...) te gaan die in het Verenigd Koninkrijk woont. U verliet Turkije en reisde via tal van Europese landen tot in België waar u aankwam begin 2020. U probeerde meermaals om via Oostende naar het Verenigd Koninkrijk af te reizen, maar deze pogingen mislukten. Van 4 december 2020 tot 10 april 2026 zat u onafgebroken opgesloten in de gevangenis van Gent omwille van meerdere veroordelingen voor diefstal, poging tot diefstal, deelname aan een criminele vereniging met het oog op het plegen van misdrijven en illegaal verblijf. U deed in deze poging geen poging om uw illegale verblijf in België te legaliseren.

Op 11 april 2026 zou u gerepatrieerd worden naar Algerije. U weigerde dit en diende een verzoek om internationale bescherming in op 15 april 2026 in het gesloten centrum van Steenokkerzeel.

U vreest bij terugkeer wraakacties van de familie van T.(...).

Uw broer B.(...) M.(...) verliet Algerije enkele jaren geleden omwille van uw problemen. Hij diende een asielaanvraag in in Portugal maar kreeg nog geen papieren. Hij werkt intussen in de bouw in Frankrijk.

U toonde tijdens uw persoonlijk onderhoud een Algerijns gerechtelijk document in verband met de dood van T.(...) dat u wilde neerleggen ter staving van uw verzoek. Tot op heden heeft het CGVS dit document echter nog niet ontvangen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, en het feit dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een gevaar voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde vormt, of het feit dat u onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Vooreerst geeft uw houding geen blijk van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U stelt Algerije in 2015 te hebben verlaten en zou toen een asielaanvraag ingediend hebben in Duitsland maar daar zou u reeds vertrokken zijn nog voordat u een antwoord ontving op uw asielaanvraag omdat u via vrienden hoorde dat u in Frankrijk een tijdelijke verblijfsvergunning voor zes maanden zou krijgen omdat u aan TBC leed (CGVS, p. 9 en 16). U ging hierop naar Frankrijk en verkreeg een verblijfsvergunning voor zes maanden gedurende uw behandeling voor TBC. Frankrijk repatrieerde u in 2017 of 2018 naar Algerije na enkele veroordelingen. Hoewel u ongeveer twee jaar in Frankrijk verbleef, waarvan slechts zes maanden met een medische verblijfsvergunning, diende u in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming in. U stelt hierbij dat u dit niet deed omdat Frankrijk geen verblijfsvergunningen geeft aan Algerijnen (CGVS, p. 9 en 16). Moest u echter daadwerkelijk een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vrezen bij terugkeer naar Algerije zou u logischerwijze een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben. Dat u bovendien ook bij uw tweede aankomst in Europa, rond 2019-2020, geen asielaanvraag indiende hoewel u op dat moment tal van Europese landen doorkruiste zoals Griekenland, Kroatië, Italië en Frankrijk, ondergraaft andermaal uw gekoesterde vrees in uw land van herkomst. Hoewel u eigenlijk wilde doorreizen naar uw zus in het Verenigd Koninkrijk, verbleef u van 2020 tot 2026 op Belgisch grondgebied. Hoewel u al jarenlang in België aanwezig bent, diende u pas op 15 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk, na aankomst in een EU-land, een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u jaren wachtte met het indienen van een verzoek tot op het moment dat u werd vastgehouden met het oog op verwijdering van het Belgisch grondgebied, ondermijnt in hoge mate uw beweerde vrees (CGVS, p. 9 en 16).

Dat u enerzijds nu problemen inroept die zouden zijn begonnen in 2015, en anderzijds in 2017/2018 geen internationale bescherming aanvraagde in Frankrijk op het moment dat ze u zouden repatriëren naar Algerije, tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan.

Wat betreft uw verklaarde vrees voor de familie en vrienden van T.(...), die u verantwoordelijk achten voor zijn dood, dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit uw verschillende intercepties in België (zie administratief dossier, deel DVZ) blijkt dat er de nodige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas. Zo stelde u bij uw eerste interceptie op Belgisch grondgebied op 13 augustus 2020, waarbij uw illegaal verblijf in ons land werd vastgesteld, dat er geen factoren aanwezig waren die een onmiddellijke terugkeer naar Algerije konden belemmeren. Dat u hier geen gewag maakte van de problemen in Algerije is erg opmerkelijk. Ook bij uw latere intercepties in de tweede helft van 2020 verklaarde u dat er geen factoren aanwezig zijn die uw terugkeer naar Algerije belemmerden. Op 4 september 2020 en op 22 september verklaarde u bij een controle dan weer expliciet dat u niet kon terugkeren naar Algerije omdat u geen geld of werk heeft in Algerije. Dat u hier evenmin verklaringen aflegde in verband met uw problemen in Algerije, brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ernstig in het gedrang.

Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaarde persoonlijke problemen na T.(...)'s overlijden, blijkt ook uit uw eerdere verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken die flagrant in tegenstrijd zijn met uw huidige relaas. Daar verklaarde u namelijk meermaals dat u in 2015 – ten tijde van T.(...)'s overlijden – reeds in Europa aanwezig was. Op 1 september 2023 stelde u dat u Algerije reeds in 2011 verliet en richting Europa trok (zie administratief dossier, deel DVZ). Op 17 september 2024 verklaarde u eveneens dat u

Algerije in 2011 verliet en pas in 2017 naar daar terugkeerde. Ook op 20 maart 2025 verklaarde u dat u Algerije in 2012 verliet en er opnieuw naar terugkeerde in 2017 (zie administratief dossier, deel DVZ). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn allerminst te verenigen met uw aangehaalde vrees en tasten uw geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate aan. Om betrokken te zijn bij de dood van T.(...) zoals in uw relaas uiteengezet, moest u logischerwijze toch minstens in het land aanwezig zijn.

Hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud een gerechtelijk document toonde voor de camera om uw problemen in Algerije aan te tonen, mocht het CGVS tot op heden geen kopie van dit document ontvangen. Desalniettemin kan dit document uw betrokkenheid bij deze zaak niet aantonen daar er volgens uw verklaringen louter informatie in zou staan over de omstandigheden van het overlijden van T.(...) (CGVS, p. 16-17). Uw naam komt niet voor in dit gerechtelijke document, waardoor noch uw betrokkenheid bij de dood van T.(...), noch uw hieruit voortvloeiende problemen eruit afgeleid kunnen.

In zoverre enig geloof zou worden gehecht aan de beweerde problemen met de familie van T.(...), , quod non kan verder nog opgemerkt te worden dat deze gemeenrechtelijk van aard zijn (CGVS, p. 11-12). U geeft aan dat de politie en het Algerijnse gerecht u nooit beschuldigden van de dood van T.(...) en dat ook de vader van T.(...) u niets verwijt (CGVS, 13; DVZ Vragenlijst, punt 3.5). Indien u zou vrezen voor T.(...)'s familie en vrienden zou u zich logischerwijze kunnen wenden tot de Algerijnse autoriteiten. Uw stelling dat u geen beroep kan doen op de Algerijnse politie omdat de tante van T.(...) voor de politie werkt, is vooreerst louter een blote bewering die u niet weet te staven (CGVS, p. 14-15). Nergens uit uw verklaringen kan blijken waarom u geen aanspraak zou kunnen maken op enige bescherming door de Algerijnse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de beweerde lange arm van T.(...)'s tante niet reikt tot in Jejl (CGVS, p. 15), de stad waar u maandenlang zou hebben gewoond na het overlijden van T.(...). Uw aangehaalde problemen zijn gemeenrechtelijk van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Hierbij kan nog opgemerkt worden dat uw problemen zich blijken uw verklaringen voornamelijk stelden in Algiers en dat u aangeeft dat u meerdere maanden in Jejl verbleef bij uw maternale ooms zonder problemen te kennen (CGVS, 14-15). Gevraagd of u zich bij terugkeer niet in Jejl zou kunnen vestigen om aan de wraakacties te ontsnappen, stelt u dat u geen problemen zal hebben in Jejl, maar dat u er niet kan wonen omdat er geen werk is, enkel de zee en dat het werk zich in Algiers bevindt (CGVS, p. 15-16). Gezien Jejl een stad is, de familie van uw moeder hier gevestigd is en uw gezin er over een huis beschikt, kan echter niet ingezien worden waarom het voor u, een jonge man uit een erg ondernemende familie met verschillende handelszaken, (CGVS, p. 8) onmogelijk zou zijn om hier een toekomst uit te bouwen.

Uit bovenstaande dient dan ook geconcludeerd dat uw aangehaalde asielrelaas niet noopt tot de toekenning van een beschermingsstatus in België.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn evenmin andere elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zouden kunnen rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

2.2. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nrs. 367 017 en 367 153 van rechtswege gevoegd. Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 367 153 en afstand doet van het verzoekschrift met rolnummer RvV 367 017.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker ontwikkelt een enig middel als volgt:

“ Schending van

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 26 van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*
- de rechten van de verdediging*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”*

“ 1) Antwoord op de elementen van de beslissing betreffende de vrees voor vervolging

De verzoeker zegt bang te zijn voor vervolging omdat de familie van zijn vriend T., die in 2015 aan een overdosis is overleden, hem ervan beschuldigt verantwoordelijk te zijn voor diens dood.

De verzoeker denkt dat hij geen bescherming kan krijgen van zijn eigen autoriteiten.

In de bestreden beslissing worden zelfs de feiten die aan de basis liggen van de vlucht uit het land in twijfel getrokken, vanwege tegenstrijdigheden in het verhaal en het feit dat de verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming te laat heeft ingediend.

a) Tegenstrijdigheden met de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken

De verwerende partij legt in haar bestreden beslissing zwaar de nadruk op de vermeende tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen afgelegd bij de DVZ — waarbij hij op verschillende tijdstippen (september 2023, september 2024, maart 2025) gesteld zou hebben dat hij Algerije reeds in 2011 of in 2012 verliet — en zijn asielrelaas, waarin hij stelt Algerije pas in 2015 te hebben verlaten (na de dood van zijn vriend T.).

De raadvrouw van verzoeker heeft, vóór de indiening van het onderhavige verzoekschrift, geen toegang gehad tot het administratief dossier en heeft derhalve niet kunnen nagaan onder welke omstandigheden de vragenlijst voor het recht te worden gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld, noch de exacte inhoud van de eerdere verklaringen die verzoeker bij de DVZ zou hebben afgelegd.

Verzoeker benadrukt echter dat hij Algerije een eerste maal verliet in 2012, en wel om gedurende zes maanden naar Tunesië te reizen. Daarna keerde hij terug naar Algerije. Het was pas na het overlijden van zijn vriend T. in 2015 dat hij Algerije definitief verliet richting Europa.

Dit kan verklaren de schijnbare tegenstrijdigheid in zijn eerdere verklaringen aan de DVZ volledig: wanneer hem gevraagd werd wanneer hij Algerije voor het eerst verliet, antwoordde hij naar waarheid dat dit in 2012 was — verwijzend naar zijn eerste, tijdelijke vertrek naar Tunesië. Dit kan eenvoudigweg aanleiding gegeven hebben tot verwarring omtrent de datum van zijn definitief vertrek richting Europa in 2015, des te meer wanneer er geen tolk aanwezig was die de nuances correct overbracht, of wanneer de vraagstelling zelf voor meerdere interpretaties vatbaar was.

Er moet overigens worden opgemerkt dat er geen enkel bewijs is dat de verzoeker al vóór 2015 in Europa was, geen Eurodac-HIT of andere elementen.

b) Over de documenten in verband met de dood van T.

Verzoeker legt ter ondersteuning van het onderhavige beroep gerechtelijke en politionele stukken neer die betrekking hebben op de dood van zijn vriend T. en op zijn eigen verhoor door de Algerijnse politie (stuk 3).

Verzoeker heeft deze stukken niet kunnen overmaken aan het CGVS vóór de bestreden beslissing, en dit om de eenvoudige reden dat hij gedurende de volledige procedure gedetineerd was in het gesloten centrum CIB Brugge. De praktische communicatiemogelijkheden vanuit het gesloten centrum waren dermate beperkt dat het hem onmogelijk was tijdig de nodige documenten te verzamelen en te bezorgen.

De nu neergelegde stukken — waaronder politionele stukken met betrekking tot verzoekers verhoor in verband met de omstandigheden van het overlijden van T. — zijn derhalve nieuw ten aanzien van de

bestreden beslissing en zijn van directe relevantie voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas. Zij bevestigen immers dat:

- verzoeker effectief betrokken werd in een gerechtelijke procedure naar aanleiding van het overlijden van zijn vriend;
- hij door de politie verhoord werd in dit verband;
- het strafdossier de omstandigheden bevestigt die verzoeker beschreef
- hij nog aanwezig was in Algerije in 2015.

c) Het verzoek zou laattijdig zijn

De verwerende partij baseert haar negatieve geloofwaardigheidsbeoordeling mede op het verwijt dat verzoeker in Duitsland geen verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend, en dat hij evenmin in Frankrijk een dergelijk verzoek indiende.

Wat Duitsland betreft, dient te worden benadrukt dat verzoeker wél degelijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Duitsland. Dit blijkt ook uit zijn eigen verklaringen in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, waarin hij expliciet verklaarde: "in Duitsland diende ik een verzoek in" (CGVS, p. 9). Het CGVS nuanceert dit in haar beslissing door te stellen dat verzoeker Duitsland verliet vóór de beslissing, maar dit doet geen afbreuk aan het feit dat hij de bescherming wél gezocht heeft. Het vertrek naar Frankrijk was ingegeven door zijn tuberculosebehandeling, waarvoor hij aldaar een medische verblijfsvergunning voor zes maanden verkreeg.

Wat Frankrijk betreft, heeft verzoeker eveneens de intentie gehad om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hem werd echter meegedeeld dat Algerijnen geen perspectieven hadden op bescherming en zijn aanvraag werd niet geacteerd. Verzoeker kon in die omstandigheden niet worden verwacht een procedure aan te vatten die hem reeds voor zijn indiening als kansloos werd voorgesteld. Deze drempel, die hem feitelijk de toegang tot de procedure ontzegde, kan hem niet worden tegengeworpen als blijk van gebrek aan geloofwaardige vrees.

Verzoeker erkent dat hij pas op 15 april 2026 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Hij wijst er echter op dat hij van 4 december 2020 tot 10 april 2026 in de Gentse gevangenis verbleef.

Zijn pogingen om eerder een verzoek in te dienen in de gevangenis bleven vruchteloos, omdat hem werd medegedeeld dat dit niet mogelijk was. Bovendien was zijn aanvankelijk doel na aankomst in België om naar zijn zus in het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Wat de verklaringen bij de eerste intercepties in 2020 betreft — waarbij hij stelde dat er geen factoren waren die zijn terugkeer belemmerden — moet worden benadrukt dat het ontbreken van een actieve asielaanvraag op dat moment niet gelijkstelt met de afwezigheid van vrees. Een persoon in illegaal verblijf die door de politie wordt onderschept en die zijn primaire doel — doorreizen naar het Verenigd Koninkrijk — niet wil opgeven, zal niet noodzakelijk zijn volledige asielmotieven uiteenzetten tijdens een kortdurende controle.

Dat hij na zijn terugkeer naar Algerije geen verblijfsaanvraag heeft ingediend, kan te maken hebben met wantrouwen tegenover de autoriteiten. De verzoeker koos er toen trouwens voor om een alias te gebruiken, uit angst om opnieuw te worden uitgezet.

d) Vrees voor vervolging en gebrek aan bescherming

Verzoeker benadrukt dat zijn vrees voor terugkeer niet enkel betrekking heeft op de abstracte wraakgevoelens van de familie van T., maar specifiek op de broer van de overledene, die contacten heeft met het criminele milieu.

Dit gegeven is van belang bij de beoordeling van zowel de ernst van de dreiging als de mogelijkheid van overheidsbescherming en interne vlucht. Iemand die banden heeft met criminele netwerken beschikt over middelen en contacten die zijn reikwijdte aanzienlijk vergroten in vergelijking met een loutere familieruzie.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij "problemen heeft met zijn neven en kleine broer en met de bendes" (CGVS, p. 14). De verwerende partij heeft dit element niet naar behoren meegenomen in haar beoordeling. Nochtans:

- maakt dit element de dreiging concreter en ernstiger;
- ondermijnt het in belangrijke mate de redenering van het CGVS dat verzoeker zich tot de Algerijnse politie zou kunnen wenden voor bescherming, wanneer zijn belager over criminele contacten beschikt;
- verzwakt het de suggestie van interne vlucht naar Jijel, aangezien iemand met criminele banden makkelijker in staat is om ook elders te zoeken.

In dit verband moet ook worden gewezen op het feit dat de paternale tante van T. bij de politie werkt. Verzoeker heeft hierover verklaard dat zij informatie doorspeeld heeft aan de familie van T., onder meer over wanneer hij naar de hoofdstad zou reizen of zijn paspoort diende aan te vragen. Dit maakt het zoeken naar bescherming bij de Algerijnse autoriteiten bijzonder problematisch.

Uit objectieve informatie blijkt dat Algerije weliswaar beschikt over formele politie- en justitiestructuren, maar dat deze in de praktijk worden gekenmerkt door structurele tekortkomingen, waaronder gebrekkige onderzoeken, corruptie en een wijdverspreide cultuur van straffeloosheid.

Amnesty International stelt dat de autoriteiten “geen onderzoek instelden naar beschuldigingen van foltering en andere mishandeling” en dat straffeloosheid een aanhoudend probleem vormt. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken bevestigt dat “straffeloosheid voor politie- en veiligheidsdiensten een probleem blijft”, ondanks sporadische vervolgingen. Deze bevindingen tonen aan dat het bestaan van formele beschermingsmechanismen niet gelijkstaat aan een effectieve en toegankelijke bescherming.

In dit kader moet de situatie van verzoeker individueel worden beoordeeld. Verzoeker stelt dat hij wordt bedreigd door de familie van een jongeman die is overleden aan een overdosis, waarvoor hij door die familie verantwoordelijk wordt gehouden. Dergelijke conflicten, die voortkomen uit wraakdynamieken binnen families, zijn bijzonder moeilijk te voorkomen of te neutraliseren door de autoriteiten. Internationale bronnen wijzen niet op het bestaan van beschermingsmaatregelen zoals beschermingsbevelen, veilige opvang of relocatieprogramma's. In een context waarin onderzoeken vaak tekortschieten en de autoriteiten niet systematisch optreden tegen geweld door particulieren, is het vermogen van de staat om een gerichte en aanhoudende dreiging te neutraliseren beperkt.

Daarbij komt dat verzoeker een strafrechtelijk verleden heeft, zowel in België als in Algerije. In een systeem waarin repressieve praktijken en stigmatisering van personen met een strafblad gedocumenteerd zijn⁴, bestaat een reëel risico dat een klacht van verzoeker niet ernstig wordt genomen, of dat deze zelfs leidt tot hernieuwde vervolging of een vijandige behandeling door de autoriteiten. Het Amerikaanse mensenrechtenrapport benadrukt bovendien dat willekeurige arrestaties en gebrekkige procedurele waarborgen frequent voorkomen. Onder deze omstandigheden is het aannemelijk dat het zoeken van bescherming voor verzoeker niet alleen ineffectief, maar mogelijk zelfs gevaarlijk zou zijn.

Tot slot wijzen de beschikbare bronnen niet op het bestaan van enige vorm van duurzame bescherming tegen doelgerichte wraakacties door derden. De combinatie van structurele tekortkomingen binnen het Algerijnse veiligheidsapparaat, de aanhoudende straffeloosheid en de bijzondere profiel van verzoeker wegens zijn strafrechtelijk verleden, leidt tot de conclusie dat de bescherming van de Algerijnse staat in zijn geval niet beschikbaar, niet adequaat en niet doeltreffend is.

e) Over de interne vluchtalternative naar Jijel

De verwerende partij suggereert dat verzoeker zich bij terugkeer in Jijel zou kunnen vestigen om aan de problemen te ontsnappen. Verzoeker betwist dit om de volgende redenen:

Ten eerste hebben de broers en vrienden van T. verzoeker ook in Jijel opgezocht. Hij kon slechts aan een confrontatie ontkomen doordat hij bij zijn maternale oom verbleef en niet in het familiehuis — dat aan de naspeuringen van de familie van de overledene bekend was. Dit toont aan dat Jijel geenszins een veilige haven biedt.

Ten tweede maakt de aanwezigheid van criminele contacten van de broer van T. een interne vluchtalternative naar Jijel nog minder realistisch. Criminele netwerken zijn immers niet gebonden aan geografische grenzen op dezelfde wijze als een familiedispuut.

Ten derde is de vaststelling van het CGVS dat er voor verzoeker werk zou kunnen zijn in Jijel speculatief. Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat het werkgelegenheidsaanbod in Jijel uiterst beperkt is en dat alle familiebedrijven in Algiers gevestigd zijn. Van een vluchtalternative kan slechts sprake zijn als deze werkelijk toegankelijk en redelijk is, hetgeen in casu niet het geval is.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Na een grondige lezing van het verzoekschrift komt de Raad tot de conclusie dat verzoeker geen dienstige argumenten bijbrengt die een ander licht werpen op de bestreden beslissing. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan een loutere herhaling en parafrasering van zijn eerdere verklaringen over een vrees voor de familie en vrienden van T.(...), die hem verantwoordelijk achten voor zijn dood.

Aldus blijven de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing gehandhaafd:

“Vooreerst geeft uw houding geen blijk van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U stelt Algerije in 2015 te hebben verlaten en zou toen een asielaanvraag ingediend hebben in Duitsland maar daar zou u reeds vertrokken zijn nog voordat u een antwoord ontving op

uw asielaanvraag omdat u via vrienden hoorde dat u in Frankrijk een tijdelijke verblijfsvergunning voor zes maanden zou krijgen omdat u aan TBC leed (CGVS, p. 9 en 16). U ging hierop naar Frankrijk en verkreeg een verblijfsvergunning voor zes maanden gedurende uw behandeling voor TBC. Frankrijk repatrieerde u in 2017 of 2018 naar Algerije na enkele veroordelingen. Hoewel u ongeveer twee jaar in Frankrijk verbleef, waarvan slechts zes maanden met een medische verblijfsvergunning, diende u in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming in. U stelt hierbij dat u dit niet deed omdat Frankrijk geen verblijfsvergunningen geeft aan Algerijnen (CGVS, p. 9 en 16). Moest u echter daadwerkelijk een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vrezen bij terugkeer naar Algerije zou u logischerwijze een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben. Dat u bovendien ook bij uw tweede aankomst in Europa, rond 2019-2020, geen asielaanvraag indiende hoewel u op dat moment tal van Europese landen doorkruiste zoals Griekenland, Kroatië, Italië en Frankrijk, ondergraaft andermaal uw gekoesterde vrees in uw land van herkomst. Hoewel u eigenlijk wilde doorreizen naar uw zus in het Verenigd Koninkrijk, verbleef u van 2020 tot 2026 op Belgisch grondgebied. Hoewel u al jarenlang in België aanwezig bent, diende u pas op 15 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk, na aankomst in een EU-land, een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u jaren wachtte met het indienen van een verzoek tot op het moment dat u werd vastgehouden met het oog op verwijdering van het Belgisch grondgebied, ondermijnt in hoge mate uw beweerde vrees (CGVS, p. 9 en 16).

Dat u enerzijds nu problemen inroept die zouden zijn begonnen in 2015, en anderzijds in 2017/2018 geen internationale bescherming aanvraag in Frankrijk op het moment dat ze u zouden repatriëren naar Algerije, tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan.

Wat betreft uw verklaarde vrees voor de familie en vrienden van T.(...), die u verantwoordelijk achten voor zijn dood, dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit uw verschillende intercepties in België (zie administratief dossier, deel DVZ) blijkt dat er de nodige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas. Zo stelde u bij uw eerste interceptie op Belgisch grondgebied op 13 augustus 2020, waarbij uw illegaal verblijf in ons land werd vastgesteld, dat er geen factoren aanwezig waren die een onmiddellijke terugkeer naar Algerije konden belemmeren. Dat u hier geen gewag maakte van de problemen in Algerije is erg opmerkelijk. Ook bij uw latere intercepties in de tweede helft van 2020 verklaarde u dat er geen factoren aanwezig zijn die uw terugkeer naar Algerije belemmerden. Op 4 september 2020 en op 22 september verklaarde u bij een controle dan weer expliciet dat u niet kon terugkeren naar Algerije omdat u geen geld of werk heeft in Algerije. Dat u hier evenmin verklaringen aflegde in verband met uw problemen in Algerije, brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ernstig in het gedrang.

Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaarde persoonlijke problemen na T.(...)'s overlijden, blijkt ook uit uw eerdere verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken die flagrant in tegenstrijd zijn met uw huidige relaas. Daar verklaarde u namelijk meermaals dat u in 2015 – ten tijde van T.(...)'s overlijden – reeds in Europa aanwezig was. Op 1 september 2023 stelde u dat u Algerije reeds in 2011 verliet en richting Europa trok (zie administratief dossier, deel DVZ). Op 17 september 2024 verklaarde u eveneens dat u Algerije in 2011 verliet en pas in 2017 naar daar terugkeerde. Ook op 20 maart 2025 verklaarde u dat u Algerije in 2012 verliet en er opnieuw naar terugkeerde in 2017 (zie administratief dossier, deel DVZ). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen zijn allerminst te verenigen met uw aangehaalde vrees en tasten uw geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate aan. Om betrokken te zijn bij de dood van T.(...) zoals in uw relaas uiteengezet, moest u logischerwijze toch minstens in het land aanwezig zijn.

Hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud een gerechtelijk document toonde voor de camera om uw problemen in Algerije aan te tonen, mocht het CGVS tot op heden geen kopie van dit document ontvangen. Desalniettemin kan dit document uw betrokkenheid bij deze zaak niet aantonen daar er volgens uw verklaringen louter informatie in zou staan over de omstandigheden van het overlijden van T.(...) (CGVS, p. 16-17). Uw naam komt niet voor in dit gerechtelijke document, waardoor noch uw betrokkenheid bij de dood van T.(...), noch uw hieruit voortvloeiende problemen eruit afgeleid kunnen.

In zoverre enig geloof zou worden gehecht aan de beweerde problemen met de familie van T.(...), , quod non kan verder nog opgemerkt te worden dat deze gemeenrechtelijk van aard zijn (CGVS, p. 11-12). U geeft aan dat de politie en het Algerijnse gerecht u nooit beschuldigden van de dood van T.(...) en dat ook de vader van T.(...) u niets verwijt (CGVS, 13; DVZ Vragenlijst, punt 3.5). Indien u zou vrezen voor T.(...)'s familie en vrienden zou u zich logischerwijze kunnen wenden tot de Algerijnse autoriteiten. Uw stelling dat u geen beroep kan doen op de Algerijnse politie omdat de tante van T.(...) voor de politie werkt, is vooreerst louter een blote bewering die u niet weet te staven (CGVS, p. 14-15). Nergens uit uw verklaringen kan blijken waarom u geen aanspraak zou kunnen maken op enige bescherming door de Algerijnse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de beweerde lange arm van T.(...)'s tante niet reikt tot in Jejl (CGVS, p. 15), de stad waar u maandenlang zou hebben gewoond na het overlijden van T.(...). Uw aangehaalde problemen

zijn gemeenrechtelijk van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Hierbij kan nog opgemerkt worden dat uw problemen zich blijken uw verklaringen voornamelijk stelden in Algiers en dat u aangeeft dat u meerdere maanden in Jeil verbleef bij uw maternale ooms zonder problemen te kennen (CGVS, 14-15). Gevraagd of u zich bij terugkeer niet in Jeil zou kunnen vestigen om aan de wraakacties te ontsnappen, stelt u dat u geen problemen zal hebben in Jeil, maar dat u er niet kan wonen omdat er geen werk is, enkel de zee en dat het werk zich in Algiers bevindt (CGVS, p. 15-16). Gezien Jeil een stad is, de familie van uw moeder hier gevestigd is en uw gezin er over een huis beschikt, kan echter niet ingezien worden waarom het voor u, een jonge man uit een erg ondernemende familie met verschillende handelszaken, (CGVS, p. 8) onmogelijk zou zijn om hier een toekomst uit te bouwen."

De documenten die verzoeker thans bijbrengt laten geenszins toe om de beoordeling nog om te buigen. Verzoekers betoog dat hij pas in de huidige beroepsfase de nodige documenten kon neerleggen van een incident dat in 2015 heeft plaats gevonden, tart elke verbeelding. Bovendien hebben dergelijke documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, indien verzoekers relaas geloofwaardig is, wat *in casu* niet het geval is.

Bovenal is de Raad van oordeel dat verzoekers relaas over een vrees voor de familie en vrienden van T.(...), die hem verantwoordelijk achten voor zijn dood, een zuiver opportunistisch karakter heeft en enkel tot doel heeft om een verwijdering naar Algerije uit te stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP